

הנפילה הגדולה שכל לא

היה זה מחזה כימעט סוריאליסטי. על מדרגות בית-המישפט המחוזי בתל-אביב התגודדו כמה עשרות סקרנים, שהצליחו לחדור מבעד לטבעת השוטרים הגדולה שהקיפה את בניין בית-המישפט. מחוץ לבניין הצטופפו עור, כמה מאות אנשים. שלא הצליחו לחדור פנימה. הם באו כדי להיות עדים חיים למחזה בלתי שיגרתני: בואה של לאה רבין, רעיית ראש-הממשלה, אל בית-המישפט. לא כאורחת או מבקרת אלא כנאשמת.

למראה החיוכים והערות-הביניים שנשמעו בין קהל הסקרנים, ניתן היה לדמות אותם להמון הפאריסאי שהצטופף בכיכרות-העיר כדי לחזו-במו עינו בעריפת ראשי האצילים בגיליוטינה אחרת קשה היה להבין מדוע הטריחו את עצמם ביוזבו שעות של המתנה וניצבו שם בסבלנות כדי שיוכלו לחזות, ולוא רק במבט חטוף בדמותה החולפת של ראשי-הממשלה. אפשר היה לראות שם הרבה שמחה לאיד. לא אישית. גם לא פוליטית. אלא זו של פשוטי-עם שהמעמד שימש להם כהוכחה שרמי-המעלה הם בשר ודם כמותם, ולמרות כל התוארים הדבי-קיס בהם הם בעלי חולשות אנושיות כמוהם. ואו, כאשר ירדה הגיליוטינה והנערפת יצאה מאולם המישפטים של השופט המחוזי דב לוויין, בתום שעתיים וחצי של מישפט מארתוני, אירע דבר מוזר. לאה רבין, שוה עתה הורשעה בדיון; שרק רגעים מעטים קודם לכן עברה את שיא ההשפלה שאשת ראשי-הממשלה יכולה להגיע אליו, כאשר בית-המישפט הרשיע אותה בעבירה פליי-

רעייתו אל תוך אולם המישפטים בו עמדה למישפט. כדי שלא ייאמר שניסה להשפיע בנוכחותו על השופט. אולם הוא הביא את הנאשמת במוכנית-השרד הממשלתית שלו עד לבית-המישפט.

ראשי-הממשלה, יצחק רבין, מלווה את אשתו לאה עד לפתח היכל המישפט בתל-אביב, שם עמד להיערך מישפטה. רבין נמנע מלהיכנס עם

ליווי צמוד

שם עמד להיערך מישפטה. רבין נמנע מלהיכנס עם